

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Fvlvii Androtii, Societatis Iesv, Piæ meditationes de
Passione & Morte D. N. Iesv Christi**

Androzzi, Fulvio

Coloniæ Agrippinæ, Anno MDCIII

De partibus meditationis. Capvt VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48634)

DE PASS DOMINI. 41

quod tanto precio redemit, & multo plus pro eo, quod tantopere nos amavit. Plus enim amavit, quam toleravit, & si opus esset, plura toleraret. Serio ergo incumbamus crebræ meditationi Passionis, tollendo impedimenta eumque fructum colligendo ad Dei gloriam, quem debemus.

De partibus meditationis.

CAPVT VI.

Vatuor sunt partes meditationis.

Q Præparatio, Repræsentatio, Consideratio, & Oratio.

Præparatio est breuis eleuatio mentis ad Deum præsentem, qua inuocamus diuinum auxilium, ad bene orandum. Deinde cogita aliquantulum, quid fis acturus, rem videlicet huius mundi maximam. Accedis etiam ad orandum Deum propter infinitam eius Maiestatem & gloriam, ad agendas ei gratias propter opera eius admiranda creationis, redemptionis & iustificationis, ad orandum pro necessitatibus nostris & Ecclesiæ sanctæ. Quid hæc potest esse magis iustum, dignum & necessarium?

Repræsentatio non est aliud, quam sic imaginari mysterium, ac si videremus
tunc

tunc rem fieri, ponendo ob oculos locum, personas & actiones ipsas, videlicet in crucifixione ponendo ob oculos montem Caluarie, crucem, crucifixum vndique sanguine perfusum, infinitam hominum turbam circumstantem.

Consideratio est ipsa Meditatio, quae est operatio quaedam intellectus, qua ratiocinamur de mysterio proposito, perpendendo circumstantias eius: & expendendo, quis sit qui patitur, qua de causa, pro quibus, quomodo, conferendo quoque vnam circumstantiam cum alia, & exprimendo affectus conuenientes mysterio vel amoris, vel doloris plenos.

Oratio sequitur in fine meditationis, in qua homo interius iam inflammatus loquitur cum Deo, aut cum crucifixo, atque si ibi eum haberet praesentem, laudando illum, gratias agendo, adorando, patefaciendo proprios defectus, & necessitates, orando ut eis condonet, petendo gratiam, dona & virtutes necessarias cum obsecrationibus. Obsecratio autem non est aliud, quam orare Deum per res sacras, ut per vulnera, propter Beatam Virginem, propter sanctos, per passionem suam, merita & id genus
alia

alia, quæ magnam vim habent ad impetrandum quod petimus.

Quid in quoq; mysterio passionis considerandum sit, maximè admirabile & compassione dignissimum.

In omnibus passionis mysterijs hæc quatuor debent considerari.

1. Quis patiatur, nempe filius Dei, æqualis Patri, quo nihil potest excogitari aut maius, aut melius, aut excellentius.
2. Quid patiatur, nempe cruciatus ad eò acerbos, plenosque dedecoris, ut attonitos reddant, qui eos considerant.
3. Pro quo passus sit, nempe pro me vili & ingrata creatura, qua nihil vilius & ingratius esse potest sub cælo.
4. Quare passus sit, non quia ipse opus haberet, nec quia in me aliquod bonum præviderit, sed ex solo amore, ex sola pietate, ex sola misericordia sua.

Valdè quoq; utile est cōsiderare, Christum, cum perferret illas pœnas pro nobis, de quibus meditamur, dulcissimam habuisse memoriam nostri, & cōpassum fuisse

fuisse nobis pro quibus patri æterno passionem suam offerebat,

Quare conuenit, vt nos quoque resq; nostras corde humili & affectu pio offeramus diuinæ eius maiestati.

*Meditatio de mysterio prima agonie
in horto.*

1. Considera quantus fuerit amor Christi erga nos, vt qui voluerit sudare sanguinem pro nobis, & tam amarum calicem bibere pro sanandis infirmitatibus nostris, vt nos vna cum ipso dulcissimū calicem biberemus in patria cœlesti.
2. Considera acerbiter poenarum, dolorum grauitatem, agoniam nunquā visam, nunquam auditam.
3. Magnam humilitatem & reuerentiam, qua precatus est patrem cœlestem, ostendendo illi suum sanguinem & acerbum illud ac triste spectaculum, quale nunquam visum est in toto mundo, nec vnquam videbitur.
4. Modum orandi & perfectissimam eius resignationem in manus patris; nec enim aliud volebat, quàm vt in se purissima & simplicissima Dei voluntas perficeretur.
5. Perseuerantiam in orando eodem

DE PASS. DOMINI. 45

modo, & quod eo prolixius orabat, quò
maiores patiebatur agoniam. Vnde &
confortatus est ab angelo, & exauditus à
patre animosè obuiam processit suis ini-
micis.

*Sequuntur quinq; puncta ad habendam
nostri confusionem.*

1. Quod ne vnam quidem guttulam
sanguinis pro amore Dei effuderimus,
& ne minimæ quidem tentationi restite-
rimus.
2. Quod tam longè absimus à deside-
rio patiendi pro Christo, tam prompti
ad liberandum animam à pœnis etiam
maximis.
3. Quod tam paruam curam habea-
mus salutis nostræ, cùm tantam habue-
rit Christus Dominus noster.
4. Quod simus tam pigri in recurren-
do ad Deum in tribulationibus, tam pu-
sillanimes, tam resignati in voluntate
Dei.
5. Quod in oratione tam simus impa-
tientes, & ob minimam rem distraha-
mur, fastidiamus, & tandem deficia-
mus.

Pe-

*Petitio quæ poterit fieri ad
Deum.*

Consideratis supradictis punctis, & gratijs Deo ob tantum amorem actis, poteris petere gratiam semper recurrendi in tribulationibus ad eius auxiliũ, usurpando illum ipsum modum orandi, quo usus est Christus.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, oro te per do-
lorem quem in horto sensisti, per
sanguinem quem sudasti, per ora-
tionem quam fecisti, & ante omnia per
infinitum amorem, qui ad hoc te indu-
xit (quæ omnia nunc offero patri cœle-
sti) ut velit mihi largiri donum orandi, &
ad te solum confugiendi in tribulationi-
bus, in te solo sperandi & semper dicendi:
Pater si possibile est transeat à me calix iste; non mea, sed tua sanctissima volun-
tas fiat.

*Quid agendum sit post elapsam tempus
meditationis.*

Postula veniam à Deo pro negligentia
commissa in meditando, & dic semel,
Pater noster, & Ave Maria.

My-

Mysterium secundum de venditione Christi facta à proprio discipulo.

Primò orandus est Deus, vt gratiam det rectè meditandi de hoc mysterio.

2. Considerandæ sunt personæ, locus, factum.

3. Considera quatuor puncta à quo, quid, pro quibus, quare passus sit Christus, vt supra annotatum est.

Puncta s meditationis.

1. Considera venditum esse filium Dei. A quo? A discipulo suo, quem tot beneficijs affecerat, cui corpus suum in cibū & proprium sanguinem in potū paulò ante porrexerat. Vide quoq; quàm exiguo pretio eum vendiderit; cui vendideris nempe inimicis crudelissimis. Quo modo? cum osculo, amicitiae signo. Quo tempore? In Paschate, quando tota provincia Iudææ Ierosolymam confluebat.

2. Ingentem Charitatem Christi, quam benignè amplexus est proditorem, & euram, quam de eius salute gerebat.

3. *Item,*

3. Promptitudinem, qua obuiam ibat suis inimicis.
4. Mansuetudinem, qua eos allocutus est, & iudam vocauit amicum.
5. Patientiam, qua permisit se ligari, percuti, & pessimè tractari à iudæis, & cogita quasi præsens esses.

Confusio nostra.

1. Quod studeamus non osculari, sed mordere potius, & aliquando durius tractare eos, à quibus læsi sumus.
2. Quod toties, etiam minori pretio, Christum prodiderimus.
3. Quod tam moleste suscipiamus tribulationes à Deo immixtas.
4. Quod tam imperiosè & durè alloquamur proximum nostrum.
5. Quod tantam impatientiam demōstremus in nostris calamitatibus, quantumuis paruis, & tam parum nos assuefaciamus ad patiendum pro Christo, cū non ignoremus, quāta ipse passus sit pro nobis.

PETITIO.

Pete à Deo gratiam amplectendi omnes tribulationes, sicut ille amplexus est iudam (nempe vt amicum & non vt inimicum) & amplectendi eas

DE PASS. DOMINI. 49

vt bonas non vt malas , vt immiffas à
Deo, & non ab hominibus.

ORATIO.

Domine Iesu Chrifte, per charita-
tem quæ te permouit ad ample-
ctendum tam benignè & tam
suauiter osculantem Iudam proditorem,
largire mihi gratiam, vt eadem prompti-
tudine animi qualemcunq, crucem mihi
immiffam amplectar, tanquam donum
tuum, in vtilitatem meam ex suauiffimo
tenerrimoque amore tuo mihi conces-
sum, & vt femper bonum pro malo ijs,
qui me offenderint, per nomen tuum
sanctum reddere valeam. Amen. In fine
idem fiat, quod in primo mysterio.

Tertium mysterium.

QVOD toties fuerit ligatus & du-
ctus per plateas vrbs Hierosoly-
mitanæ instar latronis, in qua tan-
ta fecerat miracula; nec vsquam legitur,
tale quid simili alicui personæ accidisse.

Considera bene historiam totam, per
sonas & quidquid ibi agitur, atque si
præsens esses, & quid acturus fuisses, si
postquam agnouisses eum esse filiū Dei,
proprijs oculis aspexisses.

C

Con-

Considera similiter quatuor puncta, quis patitur, quid, pro quibus, quare, ut dictum est antè.

Puncta 5. consideranda.

1. Charitas immensa, quæ sola eum tenuit ligatum.
2. Dolor magnus, quem passus est, quando adeò strictè fuit ligatus.
3. Confusio summa, quòd duceretur tanquam latro, qui tanta miracula fecerat, & præcedenti Dominica tanto cum honore fuerat acceptus.
4. Inuicta patientia in tot opprobrijs.
5. Ingratitudo iudæorum, qui tot beneficia a Christo acceperant.

Confusio nostra.

1. Quòd meis peccatis strictius fuerit ligatus, quàm iudæorum.
2. Quòd non permittam me ligari à tanto amore ipsius, quo permisit se tam durè ligari pro me, imò facilius permittam me ligari ab amore mundi & vanitatibus eius.
3. Quòd toties puduerit me benefacere, contra quam promisi in sancto baptismo.
4. Quòd non possim amore ipsius perferre tribulationem etiam minimam

& ta-

DE PASS. DOMINI. 41

& tamen tantas perferam pro vanitate mundi.

s. Quod oblitus sum tanti beneficii & tam singularis charitatis erga me demonstratae.

PETITIO.

Postula gratiam, ut semper diuinæ maiestati sis cōiunctus per sanctum amorem, per illos funes, pœnas, opprobria & incredibilem Christi charitatem.

Oratio.

Domine Iesu Christe oro te per duos funes, quibus ligatus fuisti, per pœnas quas tunc in sanctis brachijs tuis sustinuisti, per iniquum incursum, quem in te fecerunt, cum te apprehenderunt tanquam latronem, & ante omnia per ardentem amorem, qui solus te ligauit, largire mihi gratiam, ut similiter colligatus sim cum tua Maiestate, per sanctam & feruentem charitatem, sic ut res nulla me possit à te separare: Vnde & dicere possim cum S Paulo Apostolo: *Quis me separabit à charitate Christi? Tribulatio, an angustia, an*

C 2 sa.

fames, an nuditas, an periculum, an persecutio, an gladius? Certus sum enim, quia neq; mors, neq; vita, neq; angeli, neq; principatus, neq; virtutes, neq; instantia, neq; fortitudo, neq; altitudo, neq; profundum, neq; creatura alia poterit nos separare à charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

Mysterium quartum.

Flagella, quæ passus est Christus in columna, & fuerunt innumera, ac cerba, crudelia & hominum infamiam propria. Dicitur enim quod accepit Iesus sexies mille, sexcentos sexaginta, cum tamen secundum legem non poterint ei infligere ultra quadraginta. Nec immanitate tanta excepti sunt duo latrones. Imò nusquam lægimus vel à gente maximè barbara vni homini etiam sceleratissimo tot esse inflicta vulnera.

Puncta consideranda.

1. Considera hîc, quasi Christum ipsum videres dolore & confusione plenum, ad te dicentem: Hæc amore tui libenter patior.

2.

3.

DE PASS. DOMINI. 79

2. Et rursus quasi dicat, Vide quo me pertraxerit tua vanitas, tua peccata, tuæ superbiæ.
3. Considera amorem, qui solus fortè eum alligatum tenuit columnæ.
4. Confusionem, quam patiebatur; & cruciatus, quos sentiebat, inflictos à gente infami.
5. Magnam patientiam & mansuetudinem Christi & crudelitatem illorum carnificum.

Confusio.

1. Quòd tantum amorem parum contempsemus.
2. Quod tam parum de hoc doleamus; de rebus autem minimis mundi huius doleamus subito.
3. Quòd tam sensuales simus, cum solæ nostræ sensualitates & mundanæ voluptates eum alligauerint & flagellaauerint.
4. Quòd pudeat nos loqui de Deo, & benefacere, cum non puduerit Christum & ligari, & nudum atrocissimè cædi in columna.
5. Quòd toties peccatis nostris flagella uerimus eum, qui nunc gloriosus regnat in caelo, tamq; parui eum faciamus.

C 3

eti.

PETITIO.

Pete gratiam, vt omnes tribulationes & flagella de manu Dei suscipias, & in ijs sustinendis sis fortis, sicut CHRISTVS benedictus alligatus columnæ.

ORATIO.

Domine Iesu Christe oro te per tua crudelissima flagella, per acerbissimos dolores, per pretiosum sanguinem, quem tam copiosè tunc profudisti, & ante omnia per ardentissimum amorem, qui te ad hæc toleranda permouit, vt velis mihi largiri gratiam, vt omnes tribulationes tanquam de sanctis manibus tuis suscipiam, & cum ea fortitudine animi eas perferam, qua tot, tamque acerba flagella sustinuisti, ad laudem & gloriam nominis tui in sæcula sæculorum. Amen.

Quartum Mysterium.

DE Inuentione Coronæ, pœna grauissima, quæ simul & magno dolore & magno dedecore eum afficie-

DE PASS. DOMINI. 35

ciebat, qualem ne proprius quidem dæmon excogitare potuisset.

Nec legimus vsquam tantam crudelitatem fuisse vsurpatam.

Cogita te esse præsentem coronationi, & considera quatuor puncta subiecta.

Puncta consideranda.

1. Considera maximum Christi dolorem, quem tunc sensit.
2. Quantus fuerit eius amor ad hunc dolorem sustinendum impellens.
3. Quòd magnam senserit confusio- nem, cum res fuerit valdè ignominiosa, vt dictum est.
4. Quòd id factū sit ab ijs, quos tantis beneficijs affecerat.
5. Quanta humilitate, patientia, mansuetudine, modestia, & gaudio hæc omnia amore nostri tolerauerit.

Confusio.

1. Quòd superbia nostra eum coronauerit, & sæpe adhuc coronet spinis.
2. Quòd ne verbum quidem vnum contra honorem nostrum ferre possimus, cum tot feramus contra honorem Dei.
3. Quòd tam parum memores simus

C + tan.

tantæ charitatis, & tam ingrati.

4. Quòd tam longè absumus à desiderio patiendi pro Christo.

5. Quod propter res etiam minimas tā sumus impatientes, tam iracundi, tam arrogantes.

PETITIO.

Postula ardens desiderium patiendi pro Christo; abhorrendi ab omni superbia & vanitate, habendi pro spinis omnes voluptates mundi, & nolendi vt sub capite spinoso inueniatur membra delicata,

ORATIO.

Domine Iesu Christe per coronam pineam, per dolores tuos & contumelias, & p^r dulcissimum amorem supplico, & peto ardentissimum desiderium multum pro te patiendi, & renunciandi omnibus vanis & sensualibus voluptatibus; vt non feram caput tuum esse spinosum, & mea membra esse delicata, tu iridearis & ego honorer, tu fleas & ego immoderatè rideam. Concede mihi vt semper ob oculos habeam

beam coronam tuam spineam, dolores
& cruciatus tuos, & ante omnia fructuo-
sissimam tuam charitatem, qua pro me
peccatore tanta pertulisti; vt te semper ha-
beam in corde meo, teque benedicam in
sæcula sæculorum. Amen.

Mysterium sextum.

Tot genera calumniarum, iniuriarum
& verborum, eodem tempore quæ Chri-
stus illis sustinuit.

1. Tot sputa foetida in benedictam fa-
ciem iniecta.
2. Tot alapæ datæ ab hominibus tam
vilibus, miseris & infamibus.
3. Tot genera vestium quibus fuit in-
dutus, nunc albæ, nunc rubræ, ac si fuis-
set stultus.
4. Velatio faciei & colaphizatio, di-
cendo, Prophetiza, quis est qui te per-
cussit?
5. Vestis purpurea & arundo in manu,
qua sanctissimum caput eius fuit per-
cussum; irridendo illum, & vocando Re-
gem.
6. Tot testimonia falsa in eum dicta.
7. Quod toties proclamatus sit per
omnes vrbs plateas seductor, in qua

paulò antè cum tanto honore erat receptus.

8. Quòd tot modis fuerit irrisus à magnis & paruis, dñitibus & pauperibus, sacerdotibus & sæcularibus, atque etiam ab illis, quos paulò antè multis beneficijs affecerat. Et hic certè conuenit benè considerare, quis patiatur, quid, quare, pro quibus, vt suprà dictum.

Puncta consideranda.

1. Obstupesce, quòd vno eodemque tēpore Iudæi tot excogitarint genera pœnarum, contumeliarum, opprobriorum, iniuriarum.
2. Plus obstupesce de amore Christi, qui plura pœnarum genera paratus fuit perpeti, quàm illi excogitauerint.
3. Admirabile silentium, quo vsus est inter tot opprobria.
4. Inuictissimam vide patientiam, māsuetudinem, stupendam & incredibilem animi fortitudinem, quam habuit.
5. Quòd illi certauerint cum malitia & nequitia, ipse verò cum bonitate & pietate.

CONFESSIO.

1. O quot nos Christiani nunc excogitamus genera pœnarum contra ipsum?
2. Quod socij simus Iudæorum contra Christum, pro quibus passus est.
3. Quod tam faciliè sentiamus, si vel minimum quid perferendum sit.
4. Quod nos vermiculi nolimus ab alijs vel vnum diciverbulum, quod nobis displiceat, nec moueri nobis vnum capillulum; cum tam multa dicta sint contra Christum.
5. Quod tam longè distemus à vita & moribus Christi, cum tamen velit nos esse sui imitatores.

PETITIO.

PETE gratiam nihili faciendi Iudicij huius mundi, & omnia genera iniuriarum tolerandi, etiam vt stultus haberi cupias ob amorem Christi: quandoquidem ipse ob amorem nostrum non dedignatus est haberi stultus & infamis.

CC

ORA

Oratio.

Domine Iesu Christe oro te per omnes iniurias, quæ tibi vno eodemque tempore sunt illatæ, per contumelias & cruciatus, quos passus es, & per ardentem amorem tuum, vt mihi largiri digneris gratiam, vt similes iniurias amore tui patiar, & pro singulari fauore habeam, si stultus habear, ac cognoscam veram Christiani hominis sapientiam esse in faciendis bonis, & perferendis malis, & vt stultus pro te mi Domine æstimer.

Mysterium septimum.

Quod Christus deterior & vilior habitus sit ipso Barraba, homine seditioso, homicida publico, infami & nebulone: & quod indignior vita habitus sit, quàm latro manifestus. Quæ iniuria fuit vna de maximis, qua Iudæi Christum Dominum affecterunt.

End.

Puncta consideranda.

1. Obstupesce, quomodo Iudæi tam parui fecerint Christum alioquin vita sanctissimum, doctrina diuinum, & miraculis admirandum, & qui omni tempore singularibus omnes affecerat beneficijs.
2. Obstupesce, ob incredibilem Christi humilitatem, qui permisit se comparari cum Barraba, eidemque postponi.
3. Obstupesce, ob confusionem eius publicam, stat enim nudus, sanguinolentus, vulneratus, in populi quoque conspectum protractus.
4. Obstupesce, ob inconstantiam populi clamantis, crucifige, crucifige, cum Dominica præcedenti clamauerit: Benedictus qui uenit in nomine Domini.
5. Obstupesce, ob iniquum mundi iudicium, qui reum anteposit innocentem.

CONFESSIO.

1. Quoties amorē mundi, qui est Barabæ, anteposuerimus amorī Dei, hoc est voluntatem nostram diuinæ?

C. 71

Quod.

2. Quod tantopere indignemur, quādo non comparamur personis honoratis & præstantibus.
3. Quod pudeat nos facere benè propter alios, & propter infœlicem hunc mundum.
4. Quod tam facilè offendamur in rebus leuissimis.
5. Quod tanti faciamus huius mundi iudicium, Dei autem iudicium contemnamus, in rebus quoque nostris potius spectemus, quid dicturus sit mundus, quam quid dicturus sit Deus.

PETITIO.

Pro te gratiam nihili faciendi iudicium mundi: quandoquidem ipse mundus tam ineptus est, vt Barrabam anteposuerit Christo.

ORATIO.

Domine Iesu Christe, si tu, cum es es Deus verus de Deo vero, consubstantialis patri, per quem omnia creata sunt, passus es te comparari cum Barraba latrone & homicida, eidem que postponi, quare ego, qui sum terra & pulvis & indignus (propter peccata mea)

DE PASS. DOMINI. 63

mea) vt viuam diutius, cur me non post-
ponā omnibus creaturis? Et cur ego non
contemnam iudicium mundi, aded stul-
tum & insipiens, quod dicit malum esse
bonum, amarum esse dulce, & æternam
sapientiam postponit ipsi stultitiæ? Age
ergo dulcissime Iesu, libera me quæso
per immensam tuam charitatem à tanta
cæcitate, quæ te ad res tam indignas per-
ferēdas commouit, vt perpetuò laudem
& extollam patientiam & bonitatem tu-
am, qui es benedictus in sæcula sæculo-
rum. Amen.

Mysterium octauum.

Quomodo Iudæi Christo iam fati-
gato, & fracto, grauissimam cru-
cem portandam imposuerint; ve-
nempe cor eius prius dolore mortis per-
cuteretur, quàm ipse moreretur. O cru-
delitatem nusquam lectam, nunquam
auditam, nec excogitam.

Puncta consideranda.

1. Compatere Christo, qui tum cum
maxima illi quiete opus esset, cogitur a-
cerbum onus illud suscipere.
2. Considera promptitudinem eius in
suscipienda & ferenda cruce.
3. Humilitatem maximam.

Cha-

4. Charitatem plenam patientiæ, & patientiam plenam charitatis.
5. Crudelitatem Iudæorum in eum, qui eiusdem erat cum ipsis nationis, & eum qui decus erat & ornamentum totius patriæ.

CONFESSIO.

1. Quòd nos tantoperè abhorreamus ab omni cruce.
2. Quòd tam facilè murmuremus in tribulationibus.
3. Quòd simus adeò superbi, ac si Deus nobis esset obligatus, nec omne malum meruissemus.
4. Quòd cum sciamus crucem esse viam ad cœlum, tam parùm de ea cogitemus.
5. Quòd simus tam crudeles nobis ipsis, & tam dissimiles Christo & Sanctis.

PETITIO.

Postula gratiam ferendi crucem, quã ille pro suo amore nobis imponet, & lumen gratiæ eius cognoscendi, quàm honorificum sit pro sancto eius nomine aliquid pati.

ORA.

O R A T I O.

Domine Iesu Christe, dum perpen-
do, quanta animi promptitudine
contumeliosam illam crucem hu-
meris tuis propter me imposuisti, & gra-
uissimis doloribus corpus tuum excru-
ciasti, confundor profus, & plurimum
erubesco, cum videam me amore tui vix
perferre posse morsum vnius pulicis.

Vincat ergo pietas tuamiseriam meam,
& gratiam mihi dona, vt in posterum
ambiam multa pro te pati, & vt hæc sit
gloria mea, ac dicere possim cum Apo-
stolo: *Ab sit mihi gloriari nisi in cruce Do-
mini nostri Iesu Christi, per quem mihi
mundus crucifixus est, & ego mundo.*

Mysterium nonum.

CRudele genus mortis, nempe in
Cruce. Nec enim tam citò mortu-
us est, ac alij, qui capite, suspen-
dio, vel alijs modis mulctantur. Vulnera
quoque pondere corporis longè amplio-
ra facta sunt in cruce. Ad hæc vulnera il-
la erant in membris maximè sensibili-
bus, vt in manibus & pedibus, qui abun-
dant venis & neruis. Vnde cum nullum
le-

lethale vulnus haberet, sola vi acerbissimorum dolorum sanctissimā animam Deo reddidit. Quare & Pilatus valdè miratus est, cū intellexisset eum tam citò mortuum, vt est in Euangelio. Considera benè quatuor puncta supradicta, nempe à quibus, quid, quare & pro quibus hæc passus sit.

Puncta consideranda.

1. Dolores quos in cruce sensit omniū quos sentire potuit maximi
2. Ignominia extrema, cū videret se pendere nudum in medio latronum, in loco infami, in præsentia tot hominum.
3. Quod non clavi, nec quicquā aliud, sed sola charitas erga genus humanum retinuerit eum in cruce.
4. Quod interim, dum illi tollebant ei vestes, vitam, famam, pro illis Deum orabat.
5. Quod omni consolatione destitutus, totus omninò immersus fuerit doloribus.

CONFUSIO.

Quod tam alieni simus à patiēdo pro

DE PASS. DOMINI. 69

pro Christo, qui tāta passus est pro nobis.

2. Quod non fidamus commendare vitam nostram in manus eius, qui tam alacriter vitam suam dedit pro nobis.

3. Quod simus tam cupidi opum & honorum huius mundi, quos tantopere contempsit Christus.

4. Quod tantopere timeamus mori, cum sciamus & Christum mortuum esse, qui est via & porta ad cœlum.

5. Quod amorī Christi, qui propter nos nec opum, nec honorum, nec vitæ suæ ullam rationem habuit, non aliqua ex parte respondeamus.

PETITIO.

Pete gratiam perseverandi in Cruce usq; ad mortē, & semper habendi memoriā passionis Christi crucifixi.

ORATIO.

DA mihi gratiam clemētissime Domine, ut ex animo desiderem pro tuo amore usq; ad mortem perstare in cruce, quam mihi concesseris, ut in ea reddam spiritum meum, ac ut semper cordi insculptum habeam crucifixum, per sanguinem, quem in cruce sparsisti,
per

per dolores, quos sensisti, & per amorem qui te ad hoc induxit; & dum sum particeps tuarum poenarum, fiam quoque particeps æternorum gaudiorum. Amen.

Mysterium decimum.

Quod in medijs existens crucis doloris, ut antoperè fuerit irrisus & contemptus, nunc dicendo: *Si filius Dei est, descendat de cruce*, nunc exprobrando, quod saluasset alios, & non posset saluare semetipsum, nunc clamando: *Vt tribus diebus ædificaret templum.*

Considera hic quatuor puncta, à quibus, quid, pro quibus, & quare sit passus, ut supra.

Puncta consideranda.

1. Considera Christum habitum infamem, passum mortem infamem, in loco infami, à personis infamibus, & verbis infamibus.
2. Patientiam, humilitatem, amorem, contemptum mundi.
3. Charitatem in orando patrem pro crucifixoribus, ut non solum non præcipita-

pitaret eos in infernum, sed etiam ut eis ignosceret.

4. Crudelitatem Iudeorum, qui si vel canem ita tractari vidissent, compassionem aliquam habuissent.

5. Admirationem & stuporem angelorum; qui hæc videbant, & quid fecissemus nos, si ibi fuissemus præsentem, & sciuissemus ipsum esse verè filium Dei.

CONFESSIO.

1. Quod Christus, qui erat gloriosus, voluerit haberi infamis, & tractari ut infamis; nos verò qui reuera infames sumus propter peccata nostra, & ingratitude, volumus esse honorati.

2. Quod cum nobis verbo vno contradicitur, statim veniamus ad conuitia, contentiones, bellum.

3. Quod minimam iniuriam illatam grauissimè vindicemus.

4. Quod tam paruam compassionem habeamus eorum, quæ passus est Christus, & tantam velimus haberi compassionem in tribulationibus nostris.

5. Quod nonnulli Christiani nunc blasphemant Christum, non aliter, quàm illo tempore faciebant

Iudæi.

PE-

PETITIO.

Pete gratiam nihili faciēdi quodcun-
que verbum contumeliosum, in-
fame & ignominiosum, vt simus
veri imitatores Christi.

ORATIO.

OAnima, cur non obstupescis? cur
non confunderis? cur non erube-
scis? vides Dominum tuum, spō-
sum tuum, amatorem tuum tam affli-
ctum in cruce, & tu vis frui delicijs? Ille
nudus est, & tu vis vanissimè vestiri? ille
orat pro ijs, qui auferunt eius vestes, fa-
mam, vitam, & tu tam alienus es ab his
omnibus? O charitatem inauditam. Ob-
secro Domine per hanc tuam admiran-
dam charitatem, infunde nouum spiri-
tum in animā meam, in noua spiritum te-
ctum in visceribus meis, vt semper te ha-
beam cordi meo insculptum, tecum sem-
per sim in cruce, semper orem pro ijs, qui
mihi malè dicunt aut faciunt, vt sicut fi-
lius tuus, imitando te in terra, te vi-
deam postea cum gaudio
in cœlo. Amen.

My.

Mysterium undecimum:

DE dolore, quem concipiebat ex
onspectu Matris & dolorum, qui
bus sanctam animam illam scie-
bat esse plenissimam.

Puncta consideranda.

1. Considera, quàm fuerit obruta do-
loribus. B. Virgo, cum videret tam crude-
liter tractari filium suum, & quem filium?
à quibus? quare?
2. Patientiam eius, dum nihil vel face-
ret, vel diceret in tanta crudelitate, quam
in dilectissimum filium eius exercebant,
quod non deceret prudentissimam foe-
minam.
3. Conformitatem voluntatis eius cum
voluntate diuina, per quam facta est sca-
la, vt dicit S. Catharina Senensis, qua Chri-
stus ascendit in crucem ad redimendum
mundum.
4. Modos agendi Dei, tam dissimiles
modis agendi huius mundi, qui permit-
tit tanta pati eos, quos habet chariores, vt
filium, matrem, aliosq; amicos.
5. Quod affectus maternus non retra-
xerit Christum à crucifixione, ne mor-
talia

filialis matris, vt pro nobis non moreretur in cruce.

CONFESSIO.

1. Quod simus tantoperè addicti filijs & parentibus, nec eos diligamus, vt res Dei, quæ sunt in potestate diuina.
2. Quod simus tam anxij & impatientes, quando malè habent, ne eos Deus tollat è viujs.
3. Quod tantopere abhorreamus omnia suscipere de manu Dei, & conformare nos diuinæ voluntati.
4. Quod tam facilè adhæreamus rebus huius mundi, & tam difficilè rebus diuinis.
5. Quod simus tam rudes & hebetes in cognoscendo modo agendi Dei, & tam acuti in cognoscendis modis huius mundi.

PETITIO.

PEte gratiam, vt quemadmodū nec amor charissimæ matris, nec multæ pœnæ & contumeliæ inimicorum eum fecerunt descēdere de cruce, sic nec amor vllius creaturæ, nec auersio ab eadem ne faciat discedere à Dei seruitio, & re-

& relinquere opus ex eius amore inchoatum.

O R A T I O.

Si tu Domine mi dulcissime, nudus
in cruce pendens afflictus, & dolori-
bus oppressus, nec propter amorem
charissimæ tuæ matris, nec propter con-
tumelias tuorum inimicorum, voluisti
descendere ex acerbissima tua cruce, qua
re ego tibi seruiendo, qui es Rex Re-
gum, cui seruire regnare est, vel in mini-
mo officio meo deesse audeam, cur abij-
ciam seruitium tam honorificum, ple-
num pacis, plenum voluptatis, plenum
consolationis, propter parentes, inimico-
rum conuitia, & sermones impiæ multi-
tudinis? cur desistam esse totus tuus,
cùm tu sis totus meus? cur non impen-
dam totam vitam pro Maiestate tua, cùm
totum impenderis pro humilitate mea?
Si tu loco magni beneficij habuisti, vt a-
more mei tantam patereris infamiam,
cruciatu & mortem durissimam; cur e-
go loco summi honoris non habeam, si
causa tua deridear, infamer, malè tra-
cter? Quare da mihi quæso Iesu per inti-
mum tuum amorem gratiam tuam, vt
corde sincero & pure te solum diligam,

D te

74   A N D R O T I I
te solum laudem, tibi soli vsque ad
mortem seruiam, vt tunc læto & sereno
vultu ad te perueniam, & affectu amo-
ris pleno dicere possim: *In manus tuas
Domine commendo Spiritum meum. A-
men.*

Mysterium duodecimum.

DE felle ei porrecto in medijs dolo-
ribus, & cruciatibus, & sum-
ma siti.

Puncta consideranda.

1. Considera crudelitatem Iudæorum,
qui Christo in summis existenti tormē-
tis & iam exangui & moribundo hau-
stum aquæ petitiæ negârunt.
2. Quod loco aquæ porrigitur fel & a-
ectum. Res sanè quam nec Abraham
diuiti Epuloni in inferno ardenti fece-
rat.
3. Desiderium patiendi in Christo ma-
ximum: nam ex omnibus membris so-
la lingua restabat à poena immunis.
Hanc ergo voluit doloris sui esse parti-
cipem.
4. Considera admirandam Christi pa-
tientiam in hoc casu.

s. Ante

5. Ante omnia considera immensam
charitatem, quam in eadem re demon-
strabat.

CONFUSIO.

1. Quod cum Christus tantam habu-
erit sitim salutis nostræ, nos minimam
habeamus, nec studeamus eam sitim cõ-
parare, conuertendo nos serio.
2. Quod cum tantoperè sitiuerit & de-
siderarit habitare in anima nostra maxi-
mè per Sacramentum Eucharistiæ, pau-
ci tamen eius desiderio satisfaciant.
3. Quod Dominus omnium, se ad tã-
tam inopiam demiserit, vt nec haustum
aquæ habere potuerit, & nos volumus
abundare omnibus rebus necessarijs.
4. Quod Christus finem semper con-
stituerit in passione, nos autem consti-
tuamus eum in voluptatibus & deli-
cijs.
5. Quod tam exiguum in nobis de-
siderium sit iuuandi proximum no-
strum, & tam parui faciamus scan-
dalizare eum, pro quo Chri-
stus siti mortuus est.

PETITIO.

Pete gratiam à Deo, nunquam amplius reddendi ei fel pro melle, hoc est, mala pro tantis bonis & beneficijs, quibus omni hora nos afficit, idque per amarissimam amaritudinem, quam in cruce pertulit, & per amorosissimum amorem, qui eum impulit ad sumendū potum tam amarum & acerbum.

ORATIO.

O Quoties Domine Iesu Christe, tibi porrexi amarum fel pro dulcissimo melle, quo me continenter eibasti? Quot scelera admisi pro tot donis? Quanta mala pro tantis beneficijs? O quoties interim dum fruor beneficijs tuis, quibus certè semper & frui sum & nunc fruor (nihil enim habeo, quod tuum non sit) ipso vsu beneficiorum tuorum te offendi? O quoties accepto à te stipendio militavi sub Diabolo & mundo? Da mihi ergo dulcissime Iesu in posterum gratiam, vt reddam tibi vnam & non labruscam, bonum non malum, gratitudinem, non ingritudinem. & vt semper amaritudinem quandam sentiam.

DE PASS. DOMINI. 77

tiam, si aliud egero, dixerò, vel cogitaue-
ro, quàm Maiestati tuæ conueniat. De-
nique vt deinceps reddam tibi amorem
pro amore, sanguinem pro sanguine, vi-
tam pro vita, vt quemadmodum vita
mea scandalizauit cœlum & terram, sic
in posterum sancta & exemplari vita pro-
ximum meum ædificem, diuinam Ma-
iestatem laudem, benedicam, & semper
glorificem. Amen.

COLLOQVIVM ANI-
mæ cum Christo de Pas-
sione.

Domine quare te vendi permisisti?
Vt te à seruitute liberarens.
Domine cur tantum orasti?
*Vt placarem iram patris con-
orate.*

Domine cur passus es timorē & pauorem?
Vt facerem te securum & animosum.

Domine cur posita sunt tibi tot insidia?
Vt te liberarem ab omnibus insidijs.

Quare sudasti sanguinem?
*Vt eluerem maculas tuorum peccato-
rum.*

Quare voluisti capi?
Ne tu ab inimicis tuis caperere.

D 3

Qua-